

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 5 mai 2018, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Numeri 23:16-20**: „*Domnul a venit înaintea lui Balaam; i-a pus cuvinte în gură și a zis: «Întoarce-te la Balac și așa să-i vorbești.» Balaam s-a întors la el; și iată că Balac stătea lângă arderea lui de tot, cu căpeteniile Moabului. Balac i-a zis: «Ce ți-a spus Domnul?» Balaam și-a rostit prorocia și a zis: «Scoală-te, Balac, și ascultă! Ia aminte la mine, fiul lui Țipor! Dumnezeu nu este un om ca să mintă, nici un fiu al omului, ca să-I pară rău. Ce a spus, oare nu va face? Ce a făgăduit, oare nu va împlini? Iată că am primit poruncă să binecuvintez. Da, El a binecuvântat, și eu nu pot întoarce...».*

Numeri 24:9b: „*Binecuvântat să fie oricine te va binecuvânta și blestemat să fie oricine te va blestema!*”.

Vă spun un bun venit călduros tuturor din toate popoarele, limbile și națiunile. În cuvântul din introducere am auzit: „*Binecuvântat să fie oricine te va binecuvânta*”. Aceasta cu referire la Gen. 12:3, atunci când Domnul Dumnezeu l-a vizitat pe Avraam, l-a binecuvântat și apoi a spus: „*Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema*”.

Am aici o listă în care sunt enumerate toate cele douăzeci și două de țări din care în timpul Holocaustului i-au strâns și deportat pe iudei în lagărele de exterminare Auschwitz-Birkenau și alte peste o mie de lagăre ale morții; în cinci dintre ele erau omorâți prin gazare și apoi trupurile moarte erau arse în cuptoare. Șase milioane de iudei au fost omorâți. Fratele Branham a spus că prin aceasta prima parte a peceții a cincea s-a împlinit; iar a doua parte se va împlini atunci când legământul va fi rupt, iudeii vor trece prin necazul cel mare și Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri timp de 42 de luni.

Dacă ne gândim câtă osteneală și greutate are Dumnezeu cu Israelul, cu tine și cu mine, cu noi Biserica nou testamentară! Dacă ar fi fost după noi, de multă vreme noi am fi aruncat totul și am fi fugit de aici. Dar așa cum am auzit, poate Dumnezeu să fâgăduiască ceva și să ne îplinească?

Ne întoarcem la punctul pe care fratele Branham l-a accentuat deseori: necredința este cel dintâi păcat. Cine nu-L crede pe Dumnezeu îl face mincinos. Cel ce nu crede se exclude pe el însuși. Aceasta reiese din Mar. 16:16: „*Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit*”. De aceea este atât de important să crezi din toată inima.

Voi toți știți că în timpul nostru este vorba doar de o singură temă: revenirea scumpului și iubitului nostru Domn și Răscumpărător Isus Hristos care Și-a vărsat Sângele noului legământ pe crucea Golgotei ca să ne mântuiască, să ne răscumpere, să ne dăruiască împăcarea și viața veșnică, prin har. Cel mai bun verset în legătură cu această temă este scris în Apoc. 12, care se va fi împlinit atunci când va avea loc răpirea.

Citim din Apoc. 12:11 unde avem mărturia: „*Ei l-au biruit pe Vrăjmaș, prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor* („prin Cuvântul care și l-au luat ca mărturie a lor” – lb. germ.) *și nu și-au iubit viața chiar până la moarte*”.

Dragi frați și surori, în acest timp avem un mesaj divin: „*Strânge-Mi poporul Meu ca să asculte cuvintele Mele*”. Dacă mergem apoi prin întreg Vechiul și Noul Testament vedem cât S-a străduit Domnul ca să anunțe planul Său de mântuire în toate amănuntele. Apoi când timpul s-a împlinit, s-a întâmplat. Domnul a fericit ochii care au putut vedea și urechile care au auzit. Exact așa se petrece în timpul nostru. Și acest lucru îl știm. În acest sfârșit de săptămână doresc să accentuez aceasta: noi toți știm că Domnul nostru personal a dat fâgăduința și a spus: „*Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*” (Ioan 14).

Aici pe pământ n-avem un loc stătător. Și dacă suntem sinceri, noi nu ne potrivim nicăieri în această lume. Să spunem și acest lucru:

Domnul nostru a accentuat în mod deosebit în Lc. 17, spunând că în ultima generație va fi așa cum a fost în zilele lui Noe și ale lui Lot când omenirea de atunci a dat peste cap întreaga ordine divină. Ce vedem dacă ne uităm astăzi în lume? Scuzați-mă că o spun așa direct, dar în Levitic 20 nu se spune nimic despre schimbarea întrebuintării femeilor, ci se spune doar despre bărbați: „*Dacă un om se culcă cu un om, cum se culcă cineva cu o femeie, amândoi au făcut un lucru scârbos; să fie pedepsiți cu moartea*” (vers. 13). Despre astfel de legături neîngăduite între femeie și femeie nu este spus nimic în Levitic. Dar cum este în timpul nostru? Ce s-a petrecut între timp? Ce se întâmplă acum? Da, oameni evlavioși vor să rescrie Biblia, pentru ca pronumele personale „el” și „ea” să fie scoase și să introducă un cuvânt comun pentru bărbat și femeie. Ei vor să rescrie Biblia și să găsească un cuvânt comun pentru genul masculin și genul feminin pentru ca să nu mai fie nicio diferență. Unde am ajuns? Toate acestea se întâmplă până la cea mai renumită persoană din biserica lutherană care a susținut că: „nașterea și zămislirea Răscumpărătorului a avut loc doar pentru că Duhul Sfânt l-a umbrit pe Iosif”. Duhul Sfânt nu l-a umbrit pe Iosif, ci pe Maria.

Dragi frați și surori, nici n-ai voie să te gândești la așa ceva. Toți au Biblia în mâinile lor, se pretind creștini, evlavioși și neprihăniți. Dar unde am ajuns noi? Nu doar rânduiala divină, nu doar ordinea generală, dar și partea spirituală este în confuzie. Este de neconceput ceea ce se petrece acum. Nu dorim să intrăm în toate amănunțele, dar vedem că situația nu mai poate rămâne așa și nu va rămâne așa. În această ultimă perioadă de timp Domnul lasă să răsune ultimul mesaj și toți care sunt din Dumnezeu ascultă cu respect Cuvântul lui Dumnezeu, îl primesc, îl cred, le este descoperit și, ascultători, fac ceea ce le spune Cuvântul lui Dumnezeu.

Astăzi ne putem întoarce la 7 mai 1946, putem privi înapoi la 14 mai 1948, astăzi putem aminti date, una după alta, care pentru mine și pentru noi toți au o însemnătate. Dar cine dintre toți crede ceea ce s-a întâmplat în mai 1946? Atunci Îngerul Domnului a pășit în camera unde se afla fratele Branham, s-a coborât din lumina supranaturală, i-a dat chemarea directă fratelui Branham și i-a spus: „Așa cum lui Moise i-au fost date două semne tot așa și ție îți vor fi date două semne. Dacă nu vor putea crede primul semn atunci ei vor crede al doilea semn”.

Dumnezeu a dat făgăduința: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare*”, și Dumnezeu a împlinit această făgăduință în timpul nostru. Am putea merge la 11 iunie 1933 și putem afla și auzi de această chemare divină care a fost dată.

Este copleșitor dacă auzi mărturia din gura fratelui Branham, mai ales în legătură cu 11 iunie 1933. O am în fața mea și v-o mai citesc o dată. Pentru mine este foarte important și nădăjduiesc că prin credință noi acceptăm și primim că Dumnezeu a dăruit poporului lui Dumnezeu ultimul mesaj al chemării afară, al separării și al pregătirii. Cine trece pe lângă acest mesaj divin și pe lângă ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru acest timp și face în prezent, acela trece pe lângă Dumnezeu. Pe lângă un astfel de om și Dumnezeu va trece. Atunci El va trebui să plângă pentru astfel de oameni așa cum a plâns Domnul pentru Ierusalim: „*Ierusalime, Ierusalime, dacă ai fi recunoscut acest ceas, dacă ai fi recunoscut timpul. Dar aceste lucruri au rămas ascunse ochilor tăi!*”. Cu Tora în Templu, au cântat și au citit în Templu, dar n-au văzut că prorocia biblică se împlinea. Toți care atunci au auzit mesajul lui Ioan Botezătorul și l-au primit prin credință au fost pregătiți pentru a-L primi pe Domnul.

Cum deseori a fost amintit și în acest loc, Ioan a spus: „*eu vă botez cu apă, spre pocăință, dar Cel ce vine după mine, El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc*” (Mat. 3:11). Și noi vom trăi aceasta.

Pe cât de sigur a fost o ploaie timpurie și Duhul Sfânt a fost turnat peste toți aceia care au fost adunați în Numele Domnului, pe atât de sigur va avea loc ploaia târzie înaintea revenirii lui Isus Hristos. Pe cât de sigur a făgăduit Domnul ploaia timpurie, pe atât de sigur a făgăduit și ploaia târzie, așa cum este scris în Iacov 5:7.

Acum ne întoarcem la această mărturie puternică a fratelui Branham: „*La malul râului au fost prezenți mulți oameni și reporteri. Atunci mi-a spus din nou: «Privește în sus!».* Și când m-am uitat în sus, această lumină s-a coborât. Unii au leșinat și un glas puternic, care a cutremurat întreaga regiune, a răsunat: «*Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos tot astfel acest mesaj care ți-a fost dat ție va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos*».

Nu că eu sunt premergătorul, ci mesajul va fi premergătorul”. Aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL.

Din inimă Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu. Aici, pe această pagină este paragraful de o jumătate de pagină cu ceea ce a spus fratele Branham. Iar aici este ceea ce au scris frații din Statele Unite, o scurtă frază în care au scris: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergă prima venire a lui Hristos așa ai fost tu trimis să premergi cea de-a doua venire a lui Hristos”. De mesaj n-au scris absolut nimic. Ceea ce au scris ei este o falsificare totală. Toți au căzut în cursa aceasta și spun: „Cu fratele Branham s-a încheiat totul”. Nu, nu! După plecarea lui Acasă au început lucrurile să meargă, atunci a început ducerea mai departe a acestui mesaj. Fratele Branham n-a purtat mesajul în nicio țară. În cele douăsprezece țări în care a predicat el a ținut doar adunări evanghelistice și s-a rugat pentru bolnavi. Dar după anul 1963 el n-a purtat mesajul nicăieri, fiindcă n-a mai avut voie. În 1 aprilie 1962 lui i-a fost spus: „Nu face călătoria în Elveția. Întoarce-te înapoi la Jeffersonville și depozitează hrana”. Apoi a venit 2 aprilie 1962 pentru mine: „Robul Meu, timpul tău pentru acest oraș se va încheia în curând”. Voi toți cunoașteți mărturia. Apoi bărbatul lui Dumnezeu mi-a spus: „Așteaptă cu împărțirea hranei până vei primi și restul hranei”.

Dragi frați și surori, noi putem vesti tot ceea ce i-a descoperit Dumnezeu robului și prorocului Său, din Gen. 1 până în Apoc. 22. Noi nu luăm doar un verset biblic, ci luăm toate versetele biblice care aparțin de subiectul respectiv și-l luminăm din toate părțile pentru ca să nu mai rămână nicio întrebare.

Dragi frați și surori, la fel de important este începutul nostru cu Domnul. Așa cum este scris în Ioan 3, doar dacă cineva este născut din nou poate vedea Împărăția lui Dumnezeu. Dar înaintea nașterii din nou, Domnul trebuie să fie acceptat și primit. Iertarea păcatelor prin Sânge are loc înaintea nașterii din nou. Nicio naștere din nou nu poate avea loc fără ca mai înainte să fi avut loc iertarea păcatelor. De aceea iertarea păcatelor trebuie predicată tuturor popoarelor. Iar după aceea vine învățătura, apoi vine Cuvântul, după aceea noi acceptăm și primim Cuvântul, care este sămânța și viața nouă divină iese la iveală în viețile

noastre, prin har. Așadar nu doar să vorbești de mesaj și mesager. Ci mai întâi trebuie să aibă loc trăirile personale, o pocăință și o întoarcere la Domnul nostru Isus Hristos, primirea că Sângele noului legământ a fost vărsat și că Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, și ne-a dăruit iertarea prin har. Apoi mergem ascultători mai departe, ne lăsăm botezați biblic. Nu mai este nicio împotrivire, nu. Oamenii care se pocăiesc cu adevărat n-au în interiorul lor nicio împotrivire și nicio confuzie. Ci ei ascultă, acceptă și primesc Cuvântul prin credință.

Permiteți-mi să accentuez aceasta. Însărcinarea divină, mesajul care i-a fost încredințat fratelui Branham din întreaga Scriptură este ultimul mesaj înaintea revenirii Domnului nostru Isus Hristos. După acest mesaj nu va mai urma nimic. Acest mesaj a fost trimis ca să cheme afară, să pregătească pentru revenirea lui Isus Hristos, în legătură cu restituirea a tot ceea ce a fost la început în Biserică. Iudeii, poporul Israel, trebuie să se întoarcă în țara lor făgăduită pentru că în Apoc. 11 este scris că acolo vor apărea cei doi proroci care le vor aduce mesajul. Exact așa noi, din toate popoarele, limbile și națiunile trebuie să ne întoarcem la Cuvântul făgăduit pentru acest timp. Să nu credem pe lângă Dumnezeu, să nu alergăm pe căi proprii și să nu ținem de răstălmăciri. Cuvântul Dumnezeului nostru va rămâne în vecii vecilor, iar restul și așa se va prăpădi.

În epistola către romani, Pavel s-a ocupat foarte amănunțit cu harul și Legea. Permiteți-mi să citesc câteva versete biblice ca o întărire a credinței noastre. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți traducătorii noștri.

Citim din Rom. 8:1: „*Acum, dar, nu este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus*”. Legea ne-a osândit. Legea a fost dată ca păcatul să fie recunoscut, așa este scris în Rom. 7:7: „*Deci ce vom zice? Legea este ceva păcătos? Nicidecum! Dimpotrivă, păcatul nu l-am cunoscut decât prin Lege. De pildă, n-aș fi cunoscut pofta, dacă Legea nu mi-ar fi spus: «Să nu poftеști!»*”. Foarte puternic.

Înainte Legii a fost Avraam, Isaac și Iacov, dar ei nu știau ce înseamnă încălcarea Legii. Doar atunci când a fost dată Legea a venit și cunoștința deplină a păcatului. Prin Lege a fost poruncit: „Să nu minți!”. Înainte de darea Legii nimeni nu știa ce înseamnă să minți.

Doar atunci când a fost dată Legea toți au ajuns la cunoștința deplină a păcatului. „Să nu preacurvești! Să nu faci...! Să nu...!”. Avraam n-a cunoscut Legea, dar a trăit în voia lui Dumnezeu, cu 430 de ani înainte de a fi dată Legea.

Nu așa cum mi-a spus un frate: „Trebuie să ținem Sabatul și să împlinim Legea”. Sabatul va fi din nou în Împărăția de o mie de ani. Dumnezeu are o rânduială în planul Său de mântuire și are un plan și o rânduială pentru Biserica Lui. Domnul nostru a înviat în prima zi a săptămânii. Ucenicii s-au adunat în prima zi a săptămânii, și opt zile mai târziu s-au adunat din nou și Domnul S-a descoperit în mijlocul lor.

Dar ne întoarcem încă o dată la acest Cuvânt prețios din Rom. 8:1: „*Acum, dar, nu este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus*”. Dragi frați și surori, dacă noi suntem în El, dacă suntem în Cuvântul Său. Atunci am putea merge și la alte versete biblice: „*am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur Trup*” (1 Cor. 12:13).

Citim din Rom. 8:3-4: „*Căci – lucru cu neputință Legii, întrucât firea pământească o făcea fără putere – Dumnezeu a osândit păcatul în firea pământească, trimițând din pricina păcatului, pe însuși Fiul Său într-o fire asemănătoare cu a păcatului...*”. Aici avem miezul lucrării de răscumpărare isprăvite.

Ca Fiul al lui Dumnezeu a fost născut, apoi a mers calea spre cruce. În Fiul lui Dumnezeu noi am fost hotărâți înaintea întemeierii lumii ca să fim fii și fiice ale lui Dumnezeu, și prin puterea de răscumpărare isprăvită noi am primit de la Dumnezeu eliberarea, iertarea păcatelor și înfierea conform Gal. 4:4. Ambele lucruri au avut loc: iertarea și înfierea. Acum suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu, și așa cum a prezentat Pavel aceasta, noi toți așteptăm schimbarea trupurilor noastre. Întreaga creație suspină și așteaptă. Dacă astăzi v-aș întreba: „Câți dintre noi suspină?”. Dacă ne gândim la toate încercările prin care fiecare în parte trebuie să trecem, în căsnicii, în familii, la tineri și peste tot. Niciodată înainte n-au fost atâtea necazuri și încercări ca acum. Dar Domnul ne-a dăruit făgăduința: „*Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului*” (Mat. 28:20). Iar ceea ce permite El să vină peste noi este spre binele nostru, indiferent că o înțelegem

imediat sau nu, așa cum a spus Domnul nostru: „...*tu nu pricepi acum, dar vei pricepe după aceea*” (Ioan 13:7).

Acum citim mai departe acest Cuvânt prețios de la vers. 9: „*Voi însă nu mai sunteți pământești, ci duhovnicești, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește în adevăr în voi. Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui*”.

Aici este un Cuvânt foarte serios. Să ai Duhul lui Hristos, să ai gândirea și atitudinea lui Isus Hristos. Fiecare din voi să aibă gândul și atitudinea care a avut-o Isus Hristos. Cu adevărat să accepti și să primești ceea ce Dumnezeu ne-a dăruit prin har.

Mergem mai departe la Rom. 8:10: „*Și dacă Hristos este în voi (locuiește în voi), trupul vostru, da, este supus morții, din pricina păcatului; dar duhul vostru este viu, din pricina neprihănirii*”.

Așadar păcatul este osândit la moarte pentru ca noua viață divină să fie descoperită în noi. De aceea noi trebuie să dezbrăcăm omul vechi și să ne lăsăm înnoiți în adâncul adâncului nostru. Dragi frați și surori, v-o mai spun odată: cu ultimul mesaj este legată cea mai mare responsabilitate care existat vreodată pe pământ. Cine acum ascultă, acceptă, crede și primește ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu, pentru acela Cuvântul devine o realitate divină. Astăzi putem crede că tu și eu, noi am fost răstigniți împreună cu Hristos, am murit împreună cu El, am fost îngropați împreună cu El și tot împreună cu El am înviat într-o viață nouă. Scumpi frați și surori, aceasta este o realitate divină care trebuie descoperită în viețile noastre. Încă mai suntem în trup, dar noi nu slujim plăcerilor trupului. Ci cu adevărat noi am fost înnoiți în adâncul adâncului nostru și a vieții noastre duhovnicești.

Cum am accentuat înainte, în vers. 11: „*Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi*”.

În acest verset cuvântul „locuiește” este accentuat de trei ori, una după cealaltă. Nu doar ungere, nu doar sărituri și multe strigăte de „Aleluia”. Ci „Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor, Eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu”. Dumnezeu ne-a hotărât și

chemat la cea mai înaltă țintă, iar prin credință noi o putem accepta și primi. Deja înaintea întemeierii lumii am fost în harul lui Dumnezeu. Pe cât de sigur a fost hotărât Mielul lui Dumnezeu înaintea întemeierii lumii pentru a muri pentru noi, pe atât de sigur am fost noi hotărâți ca să murim împreună cu Hristos; noi să dăm morții eul nostru propriu, voința noastră proprie, „eu vreau..., eu vreau..., eu vreau” al nostru. Și din inimă să putem spune: „*Nu voia mea, ci voia Ta să se întâmple*”.

Citim mai departe, îndeosebi Rom. 8:14: „*Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu*”.

Și acest lucru este foarte important. Duhul lui Dumnezeu ne călăuzește în tot adevărul. Noi toți putem mărturisi aceasta. În ultimii cincizeci și cinci de ani Dumnezeu a vegheat asupra noastră. Noi am vestit Cuvântul Său Sfânt cu credincioșie. Același Cuvânt care a fost inspirat prin Duhul ne-a fost descoperit prin Duhul și l-am purtat pe întregul pământ. Mesajul nu este în afara Cuvântului. Mesajul divin este doar în cadrul Cuvântului. Aici v-am citit odată, că un frate care crede învățătura celor șapte tunete mi-a scris să avem o discuție doar pe baza citatelor prorocului. Nu, nu! O astfel de discuție pe această bază nici nu trebuie să aibă loc. Trebuie s-o spun tuturor fraților. Eu nu sunt pregătit și nu stau la dispoziție pentru nicio discuție. Eu stau doar la dispoziția lui Dumnezeu pentru vestirea Cuvântului lui Dumnezeu. În adunarea din Montreal am spus-o foarte clar: eu nu permit niciunui frate să se folosească de numele meu în predica lui. Nu! Lăsați-l pe fratele Branham unde aparține, lăsați-l pe fratele Frank unde aparține, și predicați Cuvântul. Predicați Cuvântul și apoi vă puteți referi la cuvintele Sfintei Scripturi. Am eu vreo învățătură personală pe care s-o propovăduiesc? Am avut eu vreo descoperire? Cu siguranță nu în afara descoperirii lui Isus Hristos. Mergem mai departe.

Mai citim o dată vers. 14: „*Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu*”.

Duhul lui Dumnezeu ne călăuzește în tot Adevărul. Mai ales în Ioan 14 și apoi în Ioan 16 Domnul nostru ne-a spus: „*Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul*”. Voi veți recunoaște Adevărul și Adevărul vă va face liberi. Adevărul este doar Cuvântul Sfânt, Cuvântul scris al lui Dumnezeu, și

așa rămâne în vecii vecilor. În acest Cuvânt n-ai voie să introduci nimic și n-ai voie să scoți nimic din el.

Pe lângă ceea ce am citit mai aparține vers. 16: „*Însuși Duhul adeverește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu*”.

Duhul lui Dumnezeu ne copleșește, preia stăpânirea, așa că noi primim mărturia Duhului în duhul nostru, ne punem pe deplin de partea lui Dumnezeu și dăm mărturie doar despre ceea ce a mărturisit Duhul lui Dumnezeu în Cuvânt. Apoi suntem adevărați ucenici ai Domnului nostru. Fraților, vreau să vă încurajez pe toți. Nu vă uitați la starea voastră, nu vă uitați la problemele voastre, nu vă uitați la slăbiciunile voastre, nu vă uitați la greșelile voastre și nici la greșelile altora. Priviți la Domnul! Și astăzi veniți la El, astăzi veniți la El și spuneți-I: „Doamne, sunt aici. Te rog primește-mă așa cum sunt”. Cum a fost amintit în introducere, să nu plecăm așa cum a venit, ci să avem un acord interior față de fiecare Cuvânt, față de fiecare verset pe care l-am citit. Prin har, să avem această atitudine. Prin har, Dumnezeu ne-a dăruit acest acord interior, iar noi putem accepta și primi tot ce aparține de vestire, prin har. Fie că este vorba de căderea în păcat, despre dumnezeire, botez, cina, toate temele biblice au fost luminate ca niciodată înainte; niciodată înainte n-a mai fost așa ceva. Să mai spunem sincer o dată. Cine dintre voi a auzit o predică a lui Pavel sau a lui Petru? Noi citim doar câteva versete, câteva epistole. Noi n-am auzit predicile de ore întregi pe care le-au ținut apostolii cu ceea ce Dumnezeu a hotărât în planul Său de mântuire. După aceea apostolii au scris bisericilor. Dar tot ceea ce a trebuit să știm este scris aici în Biblie și noi putem să-I mulțumim Domnului din toată inima. Pe cât de sigur credem noi acum Cuvântul făgăduit pentru acest timp, pe atât de sigur nouă ne va fi descoperit, noi vom primi și vom și trăi totul în mod personal. Noi să ne dedicăm viața Domnului și să ne plecăm sub voia Lui.

Legat de acest subiect mai aparțin două versete biblice pe care doresc să le amintesc pentru că noi avem această temă astăzi. În Gal. 5 ne este spus foarte clar ceea ce ne poate exclude din Împărăția lui Dumnezeu. Mai este scris că Domnul ne-a dăruit eliberarea și

răscumpărarea isprăvită pe crucea Golgotei. Dar să citim unele cuvinte de aici. Ne-am putea poticni, dar le citim.

Citim din Gal. 5 de la 19 la 21: „*Și faptele firii pământești sunt cunoscute și sunt acestea: preacurvia, curvia, necurăția, desfrânarea, închinarea la idoli, vrăjitoria, vrajbele, certurile, zavistiile, mâniile, neînțelegerile, invidia, dezbinările, certurile de partide, pizmele, uciderile, bețiile, îmbuibările și alte lucruri asemănătoare cu acestea. Vă spun mai dinainte, cum am mai spus, că cei ce fac astfel de lucruri nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu*”.

Trebuie spus aceasta: Dumnezeu are o rânduială divină în Biserica Lui. Nu poți trăi cum vrei și apoi să spui: „Eu cred mesajul, ș.a.m.d.”. Nu! Trebuie să aibă loc o schimbare interioară. Omul vechi trebuie dezbrăcat. Trebuie să recunoaștem că aceste lucruri ne despart de Dumnezeu și nu ne vor permite să intrăm în slavă. Dacă Domnul Dumnezeu ne găsește în această stare atunci este imposibil. Cerul este un loc sfânt, un loc curat. Fără sfințire nimeni nu-L va vedea pe Domnul. De aceea este scris că niciunul care trăiește în aceste fapte ale firii enumerate aici nu va vedea și nu poate moșteni Împărăția lui Dumnezeu, nu, nu! Scumpi frați și surori, aici sunt cuvinte serioase.

O mai spunem o dată. Nu este suficient doar să spui: „O, eu cred mesajul”. Cine n-o spune astăzi? Noi Îi mulțumim Dumnezeului Celui viu. Începe cu Isus Hristos Cel răstignit. Pavel n-a vrut să știe nimic altceva decât de Isus Hristos și pe El răstignit.

Frați și surori, acum acestea sunt pentru noi. Mergem mai departe la versetul următor vers. 22: „*Roada Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine...*”. Lăudat să fie Numele Domnului! Nu-i roada ta, ci este roada Duhului. În prima listă este enumerată roada firii pământești. În a doua listă este roada Duhului care este descoperită în cei răscumpărați și eliberați, prin har. De aceea Pavel a scris-o frumos, clar și răspicat.

Citim încă o dată vers. 22: „*Roada Duhului, dimpotrivă, se dovedește*”. Se dovedește. Dovada este roada Duhului. Unii spun: „Cine vorbește în limbi are dovada Duhului Sfânt”. Nu este așa, nu, nu, nu! Roada Duhului este dovada în viața ta și în viața mea. Darurile pot fi imitate, dar roada trebuie să crească, roada trebuie să iasă la iveală în

mod vizibil. Când va veni după noi Domnul, El vrea să vadă roada la noi, prin har.

De aceea este scris aici și o mai citim o dată: „*Roada Duhului, dimpotrivă, este: dragostea...*”. Ai tu dragostea lui Dumnezeu? „*dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor*”. Să fii prietenos, să fii bun, să fii credincios, să fii blând, să-ți înfrânezi poftele. „*Împotriva acestor lucruri nu este lege*” („Împotriva acestor roade Legea nu poate ridica pâra” – lb. germ.)” (vers. 22-23).

Citim vers. 24: „*Cei ce sunt ai lui Hristos Isus și-au răstignit firea pământească împreună cu patimile și poftele ei*”. Fie ca Dumnezeu să ne-o dăruiască prin har. Cu adevărat să ne-o dăruiască prin har. O inimă nouă, o viață nouă, un duh nou care dă mărturie duhului nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu. Scumpi frați și surori, o mai spunem o dată: voi frați și surori, n-ați putea fi în acest loc și oriunde sunteți pe pământ, n-ați putea crede dacă Dumnezeu nu ne-ar fi predestinat. Credeți-o din toată inima, primiți-o și spuneți: „Iubite Domn, Te rog ajută-mă să dezbrac omul vechi, să îmbrac omul nou care este creat după neprihănirea și dreptatea lui Dumnezeu”.

Citim încă două, trei versete din Ef. 4 de la vers. 22: „*cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi*”. Trebuie să dezbrăcați omul cel vechi. Voi știți unde este scris cuvântul „trebuie”. „*Voi trebuie să fiți născuți din nou*”. Nu că „ați putea să vă nașteți din nou”. Ci „*Voi trebuie să vă nașteți din nou*”. Acesta este un „trebuie” divin. Aici în Ef. 4:22 este scris: „*cu privire la felul vostru de viață din trecut, trebuie să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare*”.

Nu-i așa că ne judecăm și ne prăpădim dacă facem lucruri cu care nu putem rezista înaintea lui Dumnezeu?

Apoi vers. 23: „*și să vă înnoiți în duhul minții voastre duhovnicești*”. Aici este un al treilea „trebuie” divin. „*Trebuie să vă înnoiți în duhul minții voastre, îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul*”.

Dumnezeu ne-a dăruit o răscumpărare desăvârșită. Noi spunem un «Da» fiecărui Cuvânt al lui Dumnezeu. În timp ce Cuvântul este vestit, și chiar dacă taie mai puternic decât orice sabie cu două tășuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii, noi știm că Dumnezeu are intenții bune cu noi. El dorește ca noi să avem parte de răpire. Cum am amintit, dacă Dumnezeu ne-ar surprinde în faptele firii pământești atunci nu ne-ar putea lua în salvă. De aceea fie ca în această seară Dumnezeu să ne dăruiască har, ție, mie și nouă tuturor. Noi să spunem: Iubite Domn, Te rog primește-mă. Eu îmi dedic viața Ție. Eu vin la Tine așa cum sunt, dar nu plec de la Tine așa cum am venit. Cum a spus fratele Miskys, în timpul Domnului nostru nimeni care a venit la El n-a plecat așa cum a venit. Când au venit la Domnul, orbii și-au căpătat vederea, leproșii au fost vindecați, toți au primit ceea ce au avut nevoie și ceea ce a pregătit Domnul pentru ei.

Exact așa este și astăzi. Pe cât de sigur ne permite Domnul să citim și să accentuăm aceste cuvinte, pe atât de sigur dorește El astăzi ca toți aceia care sunt de curând în mijlocul nostru sau poate sunt de prima dată în acest loc și au auzit Evanghelia deplină și poate de prima dată au auzit de mesaj, cu adevărat, să știe ce intenții bune are Dumnezeu cu noi și ce înseamnă cu adevărat pentru noi: „*Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”.

Astăzi să primim iertarea, împăcarea, să primim tot ceea ce Dumnezeu ne-a dăruit în Isus Hristos, Domnul nostru, prin Sângele noului legământ, prin har. În vestire trebuia să fie accentuat *să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor* (Lc. 24:47) și toate celelalte versete biblice.

Dragi frați și surori, o spun încă o dată. Nu doar mesaj, mesaj, proroc, proroc și apoi explicații și răstălmăciri, alergând pe căi proprii – acolo o tabără, dincolo o alta; unul urmează un om, altul urmează un alt om. Dar niciunul din noi nu urmărim vreun om. Cum am spus-o deseori, dacă prin vestirea Cuvântului noi nu reușim să vă aducem pe voi într-o legătură cu Dumnezeu, sub Sângele Mielului, atunci noi nu ne-am împlinit însărcinarea. Dumnezeu să dăruiască har, ca inimile copiilor

lui Dumnezeu să fie aduse înapoi la credința părinților de la început. Acest lucru l-a spus fratele Branham. Nu doar mesaj, mesaj. Dacă este în voia lui Dumnezeu vom mai vorbi de aceasta. Fiecare făgăduință se revarsă în realitate în viața ta și în viața mea. Dumnezeului nostru Îi aducem cinstea și slava pentru că trăim acum și putem crede acum. Vedem cum prorocia biblică se împlinește și cu Israelul, îndeosebi începând din anul 1948. Pentru că Domnul a spus: „Când veți vedea că smochinului îi frăgezește și înfrunzește mlădița să știți că nu va trece neamul acesta până se vor întâmpla toate aceste lucruri pe care Domnul le-a prezis și făgăduit în Cuvântul Său”. Noi trăim acum în ultima generație, în ultima perioadă de timp înaintea revenirii lui Isus Hristos. Putem afla de însărcinarea divină și că mesajul premerge cea de-a doua venire a lui Hristos. Noi putem spune din inimă: Astăzi această făgăduință s-a împlinit în fața ochilor noștri, pe întregul pământ. Acum zece ani credincioșii din 67 de țări n-ar fi putut urmări adunarea din Montreal, care acum a putut fi urmărită de mulți care au fost conectați. De ce se întâmplă aceasta acum pretutindeni, în țările musulmane și peste tot? Domnul Dumnezeu a dăruit har ca ultima chemare, ultimul mesaj care premerge cea de-a doua venire a lui Hristos să ajungă la toate popoarele, la toate semințiile, triburile și toate limbile.

Binecuvântarea Dumnezeului atotputernic să vină peste noi, pentru ca toți aceia care încă n-au trăit o pocăință, care încă n-au venit la Domnul sub lacrimi, s-o facă, spunând: „Doamne, Te rog ai milă de mine! Sunt un păcătos și nu sunt vrednic să stau înaintea Ta”. Rugați-L să vă ierte și voi o veți primi pentru că așa este scris: „*Oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit*”. Cine cheamă Numele Domnului pentru mântuire se referă la Cuvânt și la Sângele care a fost vărsat pentru noi.

Îi aducem mulțumiri Singurului, veșnicului Dumnezeu care a cercetat poporul Său în acest timp, prin har. El ne permite să avem parte de ceea ce face El în prezent. Lui Îi aducem slava și cinstea în Numele Sfânt al lui Isus. Amin. Ne ridicăm în picioare.

Ar fi frumos dacă toți din toate limbile ar auzi predica în limba lor. În acest loc noi putem vesti Cuvântul doar într-o singură limbă, dar simțim cu toți din toate limbile. Câteodată mi-aș dori ca să fie cântate

cântări și în limba rusă, să se înalțe spre cer cântări spre slava Domnului. Dar eu cred că traducătorii noștri sunt binecuvântați de Dumnezeu. De cele mai multe ori traducătorul este predicatorul mai bun care completează ceea ce poate că în vestire n-a fost exprimat în amănunțime. Suntem mulțumitori din inimă. Fie ca toți frații care traduc să fie binecuvântați.

Acum ne plecăm capetele pentru rugăciune și permiteți-mi să vă rog: cine dorește să-și dedice pe deplin viața Domnului, ridicăți mâinile și spuneți: „Doamne, sunt aici. Te rog iartă-mă, primește-mă și dăruiește-mi har. Prin credință primesc iertarea și Îți mulțumesc din inimă pentru aceasta”. Așa cum am auzit în cântarea dinainte: dă deoparte perdeaua ca să pot vedea ceea ce ai făcut Tu. Doamne, Tu ai isprăvit totul pe crucea Golgotei. Noi putem vesti iertarea și împăcarea absolută. Dragi frați și surori, vă rog primiți-o astăzi prin credință, acceptați că păcatele vă sunt iertate prin Sângele Mielului lui Dumnezeu. Acceptați-o și primiți-o prin credință. Toți care aveți nevoie de eliberare primiți-o prin credință. Pe cine Fiul îl eliberează acela cu adevărat este liber. În Numele Domnului și Răscumpărătorul nostru Isus Hristos eu vestesc celor legați că ei sunt liberi, eliberați prin Sângele Mielului. Noi nu doar că putem vesti această biruință, ci o putem și trăi în această seară, aici și pe întregul pământ. Biruința Golgotei este biruința ta și biruința mea.

Același lucru este și cu vindecarea, care nu este amintită doar în Is. 53 sau în Ps. 103. Prin rănile Lui suntem vindecați. Voi care aveți dureri, voi care aveți nevoie de vindecare, primiți-o prin credință, acceptați-o, primiți-vă vindecarea prin puterea lui Dumnezeu, prin Sângele lui Isus Hristos, Domnul nostru. Acceptați și primiți prin credință răscumpărarea deplină în duh, trup și suflet. Așa cum este scris: la revenirea Domnului noi vom fi fără pată, fără zbârcitură, și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru vor fi păzite întregi.

Iubite Domn, Tu ai călăuzit pe robul Tău Pavel să scrie acest verset care este în legătură directă cu revenirea lui Hristos și cu răpirea. Iubite Domn, Îți mulțumim din inimă că astăzi, înaintea revenirii Tale, putem vesti clar și răspicat că toți aceia care cred pot trăi tot ceea ce

Dumnezeu ne-a fĂgăduit în Isus Hristos, Domnul nostru, prin lucrarea isprăvită. Acceptați acest lucru și mulțumiți-I Domnului pentru aceasta.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, Tu ne-ai acordat har înaintea Feței Tale. Iubite Domn, fie ca tot ceea ce a fost vestit astăzi aici să se întâmple, pentru ca toți cei pierduți să-și primească mântuirea, toți cei legați să-și primească eliberarea, toți bolnavii să-și primească vindecarea. Pentru ca Cuvântul Tău să nu se întoarcă gol înapoi, ci să îplinească planurile Tale pentru care a fost trimis. Dăruiește tuturor descoperire prin Duhul și dăruiește-ne călăuzirea prin Duhul. Împreună Îți mulțumim că trăim acum, că putem crede acum și că acum avem parte de ceea ce faci Tu în prezent. Ție, Dumnezeului Celui viu, singurului, veșnicului Dumnezeu, care ni S-a descoperit ca Tată în Fiul, Îți aducem mulțumire din toată inima.

Acum ne rugăm împreună pentru toți frații slujitori din Ucraina, Rusia, Elveția, Austria, Belgia, Italia și de pretutindeni. Iubite Domn, Te rugăm dăruiește har, ca unitatea să fie practică în mijlocul tuturor vestitorilor. Pentru ca toți credincioșii adevărați din toate locurile, din toate popoarele și limbile să ajungă la unitatea credinței. Să nu mai fie nicio despărțire. Și niciun frate să nu-și mai propage învățătura proprie sau să mai aibă programul propriu. Ci toți frații să participe la împărțirea hranei spirituale și să nu-și închipuie că sunt importanți, ci ei să-Ți slujească cu smerenie. Ție Îți mulțumim din toată inima că aceasta se va întâmpla în întreaga Europă, pe întregul pământ și în toate popoarele și limbile. Căci la început Biserica era o inimă și un suflet. Tu Doamne, vei face totul bine. Eu Te rog în Numele Tău ca toți frații slujitori să se lepede de sine, să mărturisească Cuvântul Tău și să vestească doar ceea ce este scris. Pentru ca să nu mai fie nicio descoperire deosebită, nicio învățatură deosebită, să nu mai existe nimic străin. Stăpânirea s-o preia doar adevărata învățatură, adevărata credință, și Tu, o, Doamne, să poți uni poporul Tău din toate popoarele și din toate limbile, ca să poți trimite ploaia târzie și să faci ultimele lucrări în Biserica Ta pentru a ne pregăti pe toți pentru ziua glorioasă a răpirii. Ție, atotputernicului Dumnezeu Îți mulțumim din inimă în Numele Sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.